

OPA'S EN OMA'S IN DE HOOFDROL

Martin Bos sluit de kinderboekenweek af op de Klokkebei

Op de Klokkebei wordt altijd veel werk gemaakt van de Kinderboekenweek. Lezen is belangrijk. En nog belangrijker is, dat het zo ongelofelijk leuk is. En met onze prachtige bieb op school is het een feestje om elke keer weer een nieuw boek uit de kiezen.

De aftrap werd gedaan op het podium, met alle kinderen ademloos luisterend naar "oma" Rian. Verder waren er tal van activiteiten. o.a. middels een grappige app verouderingsfoto's maken. Hoe zie je eruit als je oud bent? Ook was er een stroom van enthousiaste opa's en oma's die kwamen voorlezen in de groepen. Ook kregen de opa's en oma's een plaats op "the window of fame".

In alle klassen werd er geknutseld, getekend en vooral lekker veel gelezen. Ook Carien van de bieb kwam in elke klas op bezoek. Het hoogtepunt was afgelopen

▲ groepsfoto met Martin

vrijdagsmiddag, toen Martin Bos, de schrijver van: *Mijn opa is een boef, maar wel een hele lieve* uit zijn boek kwam voorlezen.

▲ transformatie naar opa

▲ de opa van Bas. 1 van de vele opa's en oma's die bij ons te gast waren

In het boek vertelt de hoofdpersoon Sjakie vanuit zijn beleving, het leven met zijn Opa Sjaak, die na het overlijden van oma steeds meer in de war raakt. Zo gebruikt hij zijn stropdas als microfoon, koopt een stapel onderbroeken zonder af te rekenen en wordt dan in de boeien geslagen, vergeet zijn billen af te vegen en verdwijnt op een avond. Martin weet op humoristische wijze de kinderen wat meer vertrouwd te maken met het begrip: Alzheimer. Eén van de kinderen vertelde thuis, dat het wel leek of het boek over haar eigen opa Kees ging. Dat is natuurlijk een groot compliment voor de schrijver. Martin, naast schrijver in het dagelijkse leven leraar op collega-school de Toermalijn in Bavel, veranderde voor de klas in een echte opa. De kinderen hebben enorm veel plezier gehad. En wie kan er nou beter voorlezen uit het boek dan de schrijver zelf. Zijn voordracht was doorspekt met grapje en de kinderen lagen geregeld dubbel in de bank. Gewapend met een handtekening van onze eigen beroemdheid, gingen de kinderen tevreden naar huis. Wij wachtten met smart op zijn tweede boek. Een vogeltje fluisterde in ons oor, dat het over pesten gaat!!